

מסורת הש"ס

(6) סנהדרין (פס' סד)
(7) קדושה מכ: סנהדרין
(8) ויחסי, מכ: סנהדרין
(9) משה (פס' סד)
(10) סנהדרין
(11) סנהדרין
(12) סנהדרין
(13) סנהדרין
(14) סנהדרין
(15) סנהדרין
(16) סנהדרין
(17) סנהדרין
(18) סנהדרין
(19) סנהדרין
(20) סנהדרין
(21) סנהדרין
(22) סנהדרין
(23) סנהדרין
(24) סנהדרין
(25) סנהדרין
(26) סנהדרין
(27) סנהדרין
(28) סנהדרין
(29) סנהדרין
(30) סנהדרין
(31) סנהדרין
(32) סנהדרין
(33) סנהדרין
(34) סנהדרין
(35) סנהדרין
(36) סנהדרין
(37) סנהדרין
(38) סנהדרין
(39) סנהדרין
(40) סנהדרין
(41) סנהדרין
(42) סנהדרין
(43) סנהדרין
(44) סנהדרין
(45) סנהדרין
(46) סנהדרין
(47) סנהדרין
(48) סנהדרין
(49) סנהדרין
(50) סנהדרין
(51) סנהדרין
(52) סנהדרין
(53) סנהדרין
(54) סנהדרין
(55) סנהדרין
(56) סנהדרין
(57) סנהדרין
(58) סנהדרין
(59) סנהדרין
(60) סנהדרין
(61) סנהדרין
(62) סנהדרין
(63) סנהדרין
(64) סנהדרין
(65) סנהדרין
(66) סנהדרין
(67) סנהדרין
(68) סנהדרין
(69) סנהדרין
(70) סנהדרין
(71) סנהדרין
(72) סנהדרין
(73) סנהדרין
(74) סנהדרין
(75) סנהדרין
(76) סנהדרין
(77) סנהדרין
(78) סנהדרין
(79) סנהדרין
(80) סנהדרין
(81) סנהדרין
(82) סנהדרין
(83) סנהדרין
(84) סנהדרין
(85) סנהדרין
(86) סנהדרין
(87) סנהדרין
(88) סנהדרין
(89) סנהדרין
(90) סנהדרין
(91) סנהדרין
(92) סנהדרין
(93) סנהדרין
(94) סנהדרין
(95) סנהדרין
(96) סנהדרין
(97) סנהדרין
(98) סנהדרין
(99) סנהדרין
(100) סנהדרין

נורה אור השלם

1. ראשית דגן תירשך
ויצנך וראשית גז
צאנך תתן לו:
דברים יח ד
2. בגזרת עירין שחנמא
ומאמר קדישן שאלתא
עד דברת די קירעון תנא
די שלט עלאה במלכות
אנשא ולמן די יצבא
תנא ושלט אנשי יצבא
עלה: דנאל ד יד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וחכמים וכו'
הואיר דמתיב וכל זר לא
יאלץ: (ב) ר"ה מר גריה
ס' בשוגג בשאיין מחסין:

גליון הש"ס

תורם' ד"ה תתן לו, דלחנך
תגאי ראסור חסין בהנאה.
יש לעיין דלמאורה לא
תריך קרא כלל דהא אין
יכול לקרות שם תרומ'
דלמאורה הנא' לאו דיד'
הוי כדלמחנך ב' דברים
עשאן הכתוב ב' וע'
תרומות דף כד ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]

כל שעה פרק שני פסחים

הויז. בהנחת קדש ששגתה מעילה: **ר' אומר** צמיס. דמפרש גמר הטא טעא הנחת קדש מאכילת תרומה כמיז הכא וחסטה בשגגה^(א) ובמיז תברומה לא יסאו עליו טעא וממו צו וגו' (ויקרא כג:). וחסטה^(ב) באזורה. רבנן נמי אית להו גזירה דר' דהא עיקר מילתא באזורה^(ג) דכא גזירה שוה גמרי דפרק חמישי דמעילה (דף יט:). בצריחא גבי פסג וזהנה ונדבר שפגס נהנה וכתלוש מן הקרקע וצבילת עשה שלוחו^(ד) כל הני ומסורה גמרי גזירה וזאורה הני מתרומה גמרי מה אכילת תרומה הויזר דמזיז^(ה) (א) לא יחל קודש^(ו) אף הנחת הקדש דמעילה הויזר ומיזר איתתא ליה גמרינן מינה דמעילה רבנן טעמיהו דפסחדרין (דף יז.) דמיטע

רחמנא בתרומה ומתו בו והאז בו
מייעטא לו ואלו במעילה וכן עיקר:
ממאי טעמא דרבי גרסין: ומינה
היינו נגזא. כלומר הכי דמימה
מהכא נפקא לן על כרחיך הכי מילף
מינה מה מרומה מינה הכתובה בה
שאלה אלאכילה כתובה דהוא כותף מעילה
למחר מינה עד דלכא כותף וליכא
למחר דתנא הכי דתלמוד במעילה
שחייב בה מינה בפחות מכות:
ממאי לה גרסין: ומסקינא לה רב
וספא. להי דדעו ציה נגזא: **ממאי**
דרבי. בתרומה כרגנן דלפני דלמא
שאלו סבירא ליה דדעו כות בתרומה
דילמא לאכא שאלו סבירא ליה וספיר
מני למילף מינה מינה במעילה
דהיא כות פטוה: מתומה אפילו
לפחות מכות: **מר כריי רבנא**
אמר. הא ממתנא דלעילי^ט כשיבוא
למיני בני מדרשא והכי קאמר סיפא
ללא אם אמרת בשאר מלות שכן לא
ימיני כון קרנן כשגוג. עין מלח
מלמלח: **שם נסבין לחסור אם**
הפלוס. שהוא מתבין לדבר הכתוב
ותקף את המחזור שאליו נשנת
פטור מלמלח מתשנת בעיני^י ימיני
למלמלח מחזור ומיהו שג נשנת
שאליו ידע שהוא שג או אינו ידע
ששאלהו או אסור: **סאמר במעילה**
שם נסבין כון פטור. כון היו ראו

[illegible]

לג.

וּמִצֵּנָה טח תרומה בבית. אע"ג בדסוק כל המזיר (בחס 65):
 ובפרק במרא דמנחות (דף ק.) איכא למ"ד דרבי סבר
 דיון מינה ואוקי בשמרה הכא חין לומר אוקי בשמרה מה מעילה
 דממון שזה פירוט אף מעילה כל המעלה כל האילך והוא
 מחילה דתרומה אף מעילה דהא אילך יהיה דק

יב היא דתניא ^ההויד
 תה וחכמים אומרים
 רבי אמר רבי אבהו
 מה תרומה במיתה
 מה תרומה בכזית
 לה רב פפא ממאי
 ילמא כאבא שאל
 שוה פרוטה אע"ג
 פא הוא דאמר דאמר
 ש"מ הדר ביה מר
 קאמר לא אם אמרת
 בהן שאין מתכוין
 לחתוך את התלוש
 שוה תאמר במעילה
 בגזי חולין ונתחמם
 נחמן בר יצחק אמר
 בשאן מצוה שכן
 מתעסק במתעסק
 ת התלוש וחתך את
 מר במעילה שאם
 חפץ וסך ידו בשמן
 מר בד"א במפריש
 הפריש חמין תרומה
 מנא הני מילי אמר
 קרא יתתן לו ולא
 בריה דרב יהושע
 ה לשהורה ואם תרם
 וזאמאי לימא לו ולא
 יתה לו שעת הכושר
 הכושר ודלא היתה
 דמי כגון דאחמין
 לוש הכי נמי דקדשה
 פתגמא ^יובמאמר
 מורין בבי מדרשא
 א בריה דרב יהושע
 אמר

התשובה עמדה בזה, חז"ל אלא לאורו דאשור הנאמר דכשי מנהי מילי והא הכי נפקא ואם תאמר ובעל הגמרא דכשי מנהי מילי והא הכי נפקא דהך ברייתא דהפירש חמין תרומה ד"ה אינה קדושה כיון שצריכה לכו דאשור בהנאה דבר פשוט הוא דלית קדוש ומאן יקבעי ליה ים לומר דפשיטא ליה להגמרא דלא לאשטריך למיתמי דנכרייתא ד"ה אלא לרבי יוסי הגלילי דמשום דהך דאשור בהנאה אלא לאשטריך למיתמי ולהכי בעי מנהי מילי לרבי יוסי הגלילי אז נמי כד נתחן גופיה דמפירש לו ולא לאורו קאמר מה"ל נמי שיהי שפוט לו דאליבא דכ"ע קמי הכי וכו"ג אינה בכמה דכחיה:

בתלמוד. דהיינו אין מתעסק בחיוביה לגמרי ואפי' בשל היתר וחזק
במיעוט **שם הושיע** ידו כו'. ולא היה מתעסק בשום סיבה ואפילו
כו' דברי הכל. קאמר ואפי' למאן דשרי הניחא חזק בשפאם קאמר:
לא להסיע האויל ואיהו ראייה לאכליה: **אין** **זורמין** מן **הסמא** על:
שא: **סיפיה** לו **שעת הכושר**. שגריית ככר לתרומה קודם שנטמא.
שפסא היה מחובר והחמץ במחובר וכל זמן חיבורו לא היה ראוי לחלו
דמ כרי הוא: **עירין**. מלאכים. כלומר תלמידי חכמים שהם כמלאכי
בשהחמץ במחובר קאמר: **ובמאמר קדישין שאילא**. מקרה הוא
יושע אמר. אפילו בשהחמץ בתלום נמי קאמר דלינה קדשה:
דמך

עין משפט
ור מצודה

מצו א מ"א פ"א מהל'
משילה הלכה ג:
מצו ב מ"ב פ"ב מהל'
מרוצות הלכה ח:

רבינו חננאל

[illegible]